

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzema nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 101.

Ljubljani, v sredo 4. maja 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 3. maja.

Bogokletstvo!

Zidovski listi so pisali že dosti bogoskrunkega; ali tako bogokletnega že dolgo ni bilo tiskanega, kakor je stalo v četrtek dne 28. m. m. v podlistku „Hermann Ifinger“ glavnega liberalnega glasila „N. Fr. Presse“. Konservativni klub je zaradi tega v zadnji seji v neki interpelaciji opozarjal gospoda justičnega ministra na omenjeni spis in ga vprašal, kaj hoče v zadoščenje za tako bogokletstvo proti Zveličarju storiti; in kako hoče v prihodnje zabraniti ponovitev takih rečij, ki hudo žalijo najsvetejše čute katoliškega ljudstva?

„N. Fr. Presse“ se je zaradi te interpelacije silno hudovala nad konservativnimi poslanci in jim očitala budalost, neumnost, zabitost, farizejstvo itd. ter se izgovarjala, da pisatelj v tem podlistku šiba zgolj le realiste, ki zametujejo vse božje in idejalno ter v svoji strasti tako govore in sodijo, kakor jim na jezik poklada pisatelj v svojem spisu. To je sicer res, ali če kdo šiba kako pregreho, ne sme tega delati še z večjim hudodelstvom; če je v božjih zapovedih prepovedano, po nemarnem imenovati božje ime, kako velik greh še-le morajo biti izrazi, s kakršnimi pisatelj „N. Fr. Presse“ v imenovanem podlistku imenuje božjega Zveličarja. Tako z nami sodi g. justični minister grof Schönborn, ki je v začetku današnje seje v splošno zadovoljnost odgovarjal na interpelacijo Zallingerjevo in konservativnih tovarišev njegovih, rekši, da je državno pravdnštvo zoper pisatelja dotičnega bogokletnega spisa pričelo tožbo zaradi hudodelstva motenja vere, in da spisa samega le po nekaki pomoti ni konfiskovalo, ker se z ozirom na osobo pisateljevo ni moglo misliti, da bi bilo v njegovem podlistku kaj spotakljivega.

Spinčičeva zadeva

pride danes zopet pred državni zbor; mladočeški klub, čegar člen je Spinčič, izroči po dr. Pacaku

predsedništvu predlog, da naj se disciplinarna razsodba učnega ministerstva gledé poslanca profesorja Spinčiča z ozirom na § 16. državnega temeljnega zakona, ki poslancem zagotavlja nedotakljivost, izroči imunitetnemu odseku v preiskavo in nujno poročanje.

Iz prvega so hoteli Mladočehi ta nasvêt predložiti kot nujen predlog; ali ker je treba za take predloge dve tretjini glasov, kateri jim pa niso bili zagotovljeni, in ker jim je dal predsednik doktor Smolka besedo, da ga tudi brez nujnosti v osmih dneh dene na dnevni red, izročili so ga kot navaden samostalen nasvêt. Poljski in konservativen klub bosta glasovala za ta predlog, kateremu bode baje pritrtil tudi liberalni klub. Imunitetni odsek pa o njem v tem zasedanju pač še ne bode poročal, ker hoče menda počakati razsodbe državnega sodišča, predno reč sam vzame v pretres.

Če je res, kar se piše od tukaj graški „Tagespost“, interpelacije poslaniške zbornice v tej zadevi niso bile zastoj. Omenjeni list včeraj namreč piše, da hoče minister Gautsch v svojem odgovoru na nje omenjati, da se profesorju Spinčiču odmeri normalna pokojnina.

V nedeljo 1. maja došel je na Dunaj tudi dalmatinski poslanec Biankini, ožji somišljenik Spinčičev in Laginjev. Kakor čujem, želé ti trije poslanci prijateljskega razgovora s slovenskimi in hrvatskimi tovariši o daljšem postopanju v državnem zboru. Hrvatsko-slovenska skupina takemu razgovoru radostno pritrjuje, ter iz srca želi, da bi ne ostal brez vspeha.

V zadnji seji odgovarjal je justični minister med drugim tudi na interpelacijo Spinčičevo zaradi konfiskovanja listov „Il Diritto Croato“, „Naša Sloga“ in „Slovanski Svet“, vsled spisov o slovanski liturgiji. Minister je rekel, da je bil prvi list leta 1891 osemnajstkrat, drugi šestkrat, tretji pa dvakrat konfiskovan; toda te konfiskacije zadevajo le deloma spise o slovanski liturgiji, in ker so bile od sodišča potrjene ter postale pravokrepne, nima nobenega povoda odgovarjati na vprašanje, kako se to strinja s 13. in 19. členom državnega temeljnega zakona

in kako hoče v prihodnje zabranjevati konfiskacije omenjenih listov, zlasti ker po svojem poslu nima niti poklica niti pravice preiskovati, ali smejo Hrvatje svoj jezik rabiti v rimsko-katoliški cerkvi, kakor trdijo vprašatelji, ali ne. Če je bilo konfiskovanje omenjenih listov po sodbi gg. vprašateljev neopravičeno, obžaluje, da se proti nobeni konfiskaciji ni vložila postavna pritožba.

Vravnava neposrednega osebnega davka.

V zadnji seji so pri prvem branju o dotičnem vladnem predlogu govorili poslanci Slavik, Gessmann, Herold, Schlesinger, Gross in Tausche. Danes so jim sledili Steinwender, Kaizl, Pattai, Abrahamoviz, Hauck in Sylva-Tarouca, za katerim sta pa še vpisana Plener in Menger. Razun mladočeškega kluba so vsi poslanci za vravnavo osebnega davka z nekaterimi premembami, ki jih bo imel pretresati davčni odsek. Ker bo vse, kar se sedaj govori, zopet prišlo na vrsto pri razpravi o poročilu davčnega odseka, bi bilo odveč, obširneje zapisovati sedanje govore; kot neke posebnosti naj omenjam le poslanca Pattaija, ki je danes v svojem govoru priporočal, da naj se osebni davek naloži samcem, ki se nečejo ženiti. Nekateri poslanci bi radi imeli, da naj bi davčni odsek, ki bo imel pretresati vravnavo osebnega davka, po zgledu kazenskega odseka zboroval tudi med počitnicami državnega zbora, ker bo sicer v zadrego prišel s časom. Ali konservativni klub, in tudi večina drugih klubov so zoper permanentnost davčnega odseka, ker je reč tako silno važna, da se ne more prepuščati osebnemu mnenju poslancev, ampak da morajo biti odsekovi udje med pretresanjem v vedni dotiki s svojimi klubi in si v marsikateri reči izprositi navodil, da naposled ne ostanejo na cedilu. Sicer pa premnogi, in v davčnih zadevah morda najbolj strokovnjaški poslanci, zlasti posestniki, nimajo časa, celo poletje bivati na Dunaju.

Prihodna seja bo jutri; na dnevnem redu bo razprava o mladočeškem predlogu gledé zatožbe proti justičnemu ministru. Bitka bo brez dvoma dolga in živahna, krvi pa ne bo teklo nobene, ker so reč temeljito pretresali že posamezni klubi in se

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XV.

Predno je Kozeljcev šel k svojim častnikom, šel je pozdravit svojo stotnijo in pogledat, kje da stoji. Prsibrani iz trdnjavskih košev, rovi in bombe in njih kosi, ob katere se je spodtkikal na potu, vse to vedno razsvetljeno s streljanjem, bilo mu je dobro znano. Vse to se mu je živo vtisnilo v spomin pred tremi meseci, ko je štirinajst dni, neprenehoma bil ravno v tej utrdbi. Če tudi je bilo mnogo strašnega v teh spominih, vendar se jim je primeševala neka mičnost minolosti in z veseljem je ogledaval znana mesta in predmete, kakor bi bili prijetni dnevi, katere je bil tukaj preživel. Stotnija je bila nameščena ob obrambnem zidu v šesti utrdbi.

Kozeljcev je šel v dolgi od strani popolnoma odprti zakop, v katerem je stanovala devsta stotnija. Prav zares ni bilo noge kam postaviti, tako je bilo vse napolnjeno z vojniki. Na jedni strani je gorela

lojeva sveča, katero je leže držal vojak in svetil drugemu, ki je čital neko knjigo. Okolu sveče v poltemi videle so se vzdignene glave, pazno poslušajoče čitatelja. Knjiga je bila abecednik. Prišedši je Kozeljcev zaslišal besede:

„Molitev po šoli. Zahvaljujemo Tebe stvarnika . . .“

„Utrnite svečo!“ rekel je neki glas. „Knjižica je tako lepa.“

„Bog moj“, nadaljeval je čitatelj.

Ko je Kozeljcev vprašal po naredniku, je čitatelj umolknil. Vojaki so se ganili, zakašljali, usekali se, kakor vselej, kadar so poprej dolgo molčali. Narednik se je stegnil, vstal iz skupine okrog čitatelja in stopal je čez noge in po nogah, katerih ni bilo kam umakniti, k častniku.

„Zdravstvuj, brat! Je li to vsa naša stotnija?“

„Zdravja vam želimo, ko ste prišli, vaše blagorodje!“ odgovoril je narednik veselo in prijazno gledajoč Kozeljceva. „Kako ste se popravili, vaše blagorodje? Hvala Bogu. Kako je nam bilo dolgčas brez vas.“

Videlo se je, da so Kozeljceva ljubili pri stotniji.

Mej vojaki zaslišali so se glasovi: „Prišel je starni stotnijski poveljnik, ki je bil ranjen, Kozeljcev, Mihael Semenčič itd.“ Nekateri so se celo rinili k njemu. Bobnar ga je pozdravil.

„Na zdravje, Obančuk!“ rekel je Kozeljcev: ali ste zdravi? Fantje na zdravje!“ rekel je potem z močnejšim glasom.

„Zdravje vam želimo“, zadonelo je po zakupu.

„Kako se imate, fantje?“

„Slabo, vaše blagorodje! Francozi zmagujejo. Slabo se je bojevati iz utrdb, ven pa ne smemo.“

„Bode že Bog dal srečo in pojdemo tudi ven se bojevati, fantje“, rekel je Kozeljcev. „Nesem z vami prvi pot. Zopet jih naklatimo.“

„Radi se potrudimo, vaše blagorodje!“ reklo je nekaj glasov.

„Kaj, vsi so vedno predrznejši?“

„Strašno je to, kako so predrzni“, rekel je bobnar ne glasno, pa vendar tako, da se je slišalo k drugemu vojaku, kakor bi pred njim opravičeval besede stotnijskega poveljnika, zatrjujoč, da v teh besedah ni nič bahauja in neresnice.

Od vojakov je Kozeljcev šel v brambeno vojašnico k tovarišem častnikom. (Dalje sledi.)

prepričali, da justičnega ministra ne zadeva krivda, katero mu očitajo Mladočehi in da zaradi tega ne morejo drugače, kakor glasovati za prestop na dnevni red.

Občni zbor in slavnostna beseda „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“.

Iz Celovca, dne 2. maja.
(Konec.)

B. Slavnostna beseda.

„Da smo tudi mi Slovani,
Da slovenski je Korotan.“

Istinitost teh besed rajkega dr. L. Tomana je na novo dokazala presijajna slavnostna beseda našega „Katoliško-političnega in gospodarskega društva“. Ne mislili bi, da je v potujčenem Celovcu, kjer nasprotniki slovenskega življa z vsem pritiskom skušajo izbrisati zadnjo sled slovenske preteklosti, mogoče prirediti tako sijajno slavnost! Pač iskrena hvala vsem onim, ki so nam priredili izvanredni, nenavadni ta užitek!

To pa, da se je povabilu omenjenega društva odzvalo toliko rodoljubnega občinstva od vseh strani slovenske Koroške, nam je porok, da se bodo v kljub vsem zaprekam z božjo pomočjo i slovenskemu Korotanu vremena zjasnila!

Proti 7. uri zvečer, dne 27. aprila, jeli so se prostrani prostori „Sandwirth“-ovega hotela v Celovcu polniti z množico zavednih rodoljubov in rodoljubkinj, ki so prihiteli od vseh, tudi daljnih strani, da se „svoji med svojim“ nekoliko časa razvedré in zabavajo ob domači pesmi. Le malo časa je trajalo, in velika dvorana ter stranske sobane omenjenega hotela bile so natlačeno polne slavnostnih gostov.

Vstop je bil dovoljen le proti izkazu vstopnic, katerih se je oddalo **precēj nad petsto**.*) Take ogromne udeležbe ni se nadejal nihče, — presegli so se daleč naši najdrznejši upi; a baš zato je slavnost, ki se je izvršila natanko po vspredu, tolikega pomena!

Ko je „koroška narodna godba“ odigrala „Venec slovenskih pesnij“, pozdravil je čast. g. društveni predsednik s krepkim, navdušenim nagovorom navzoče, zahvalivši jih tudi za mnogobrojno udeležbo.

Sodelovali so pri slavnosti: blag. gospa Lendovškova, gspđ. Legatova, operni pevec g. Josip Nolli, oktet slovenskih pevcev iz Ljubljane in „koroška narodna godba“ pod vodstvom kapelnika g. Sumerer-ja.

Blag. gospa Lendovškova je péla zvonkim svojim glasom ljubko in izborno Gerbičeve mične „Milotinke“ in z g. Avg. Stamcerjem dr. B. Ipavčev dvospev: „Narodna pesem“, kateri je slavni skladatelj priredil po narodnem napevu nalašč za ta večer.

Operni pevec g. Jos. Nolli očaral je z divnim svojim petjem (izvajal je samospeve od Gerbiča, Vilharja, Mašeka, Zajca itd.), občinstvo, ki je izbornemu pevcu z burnim ploskanjem izražalo svoje priznanje in srčno zahvalo. Poklonil se mu je tudi lovorjev venec s trakovi v narodnih bojah in napisom: „Vrlemu pevcu Slava! — Celovec, 27. aprila 1892.“ — Spremljevanje na glasoviru je prevzel g. P. Lozar.

Gspđ. Legatova je svirala z gosp. A. Lucevnikom jako dovršeno in fino Boieldieu-jevo ouverturo k operi „Die weisse Dame“ za štiri roke s spremljevanjem gosli (g. Sumerer). — Z mnogo radostjo poslušalo je občinstvo točno in milo igranje mlade gospodičine ter se ni moglo načuditi njenej veliki spretnosti. Slava!

Na burno ploskanje dodala je gspđ. Legatova še salonski valček „Die Welle“, za dve roki s spremljevanjem gosli, ter navdušeno in z globokim čutom deklamovala Sim. Gregorčičev: „Naš narodni dom“.

Blag. gospej Lendovškovi in gspđ. Legatovi poklonili so lepe šopke.

Ubranim petjem razveseljevali so navzoče gg. ljubljanski pevci. Péli so pesmi raznih skladateljev. Ugajala je zlasti krasna Foersterjeva „Pe-

*) „Vestni“ reportér tukajšnjih „Freie Stimmen“ videl je v svoji bujni domišljiji samo „fünfzig und mehr Geistliche mit ein paar selbstständigen Bauern und Bäuerinnen. . .“ Sijajna slavnost se je njemu praznovala „in bescheidener Zurückgezogenheit“ — „Habeat sibi!“

sem koroških Slovencev“, ki se je ta večer prvič javno čula.

Mnogo veselega smeha proutrčil je šaljivi četverospev Garthe-jev: „Vinska poskušnja“, kojega so v originalnih nošah in maskah péli štiri gg. ljubljanski pevci. Zlasti kmetski poslušalci so se ob tej igri izvrstno zabavali in dovršenemu kretanju igralcev glasno izrekli zahvalo.

Mnogo je k vapevanju „besede“ pripomogla tukajšnja „koroška narodna godba“, ki je točno in marljivo svirala ves večer. Izvajala je tudi več slovanskih skladb („Venec slovanskih pesnij“, Tittl: „Slovanske pesmi“ itd.). Kako so slovanske pesmi ugajale, pričalo je najbolje živahno ploskanje. In ko je konečno čvrsto in točno udarila še večnolepi „Naprej zastava Slave!“, vskipelo je navdušenje do vrhunca, in srce slehernega udeleženca je plavalo v nepopisni radosti in zadovoljnosti. Vse slovanske skladbe so se morale po večkrat ponavljati.

Se le ob polu 12. uri bil je vsprej končan. Mnogoštevilni obiskovalci pa so se razšli vradosteni nad sijajno vspelo „besedo“, kakoršne v Celovcu še nismo doživeli.

Vsak udeleženec hrani prelepe spomine na to slavnost, a vsakdo se je tudi znova prepričal, da vse sovražne burje, ki še prihrumé nad koroške Slovence, narodnega življa slovenskega hkratu ne ugonobé.

Da koroški Slovenci ne samo životarimo, da marveč krepko živimo, pokazala je zadnja slavnostna „beseda“! In da se bode slovenski ljud na Koroškem do cela probudil iz dolgega spanja, da bode narodna zavest prodrla v vse kroge, o tem smemo biti uverjeni, ker za to so nam porok neustrašeni možje-voditelji „Katoliško-političnega in gospodarskega društva“!

Pomози Bog, da se jim kmalu posreči, raztjati povsod ono ledeno skorjo malomarnosti, ki v mnogih krajih še kakor kakšna mōra tlači naše narodno življenje!

H koncu naj še izrazim željo, da si vsak izmed udeležencev vtisne v srce prelepe začetne besede krasne „Pesmi koroških Slovencev“:

„Kvišku bratje, duše mile,
S slovom, z d'janjem vsi za dom!“

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. maja.

Notranje dežele.

Tirolsko. Tirolski deželni šolski zakon je že dobil Najvišje potrjenje. Tem povodom je bilo več osob odlikovanih. Razven že omenjenih dobil je podpredsednik zbornice poslanec dr. Kathrein komturni križ Frana Jožefa reda z zvezdo, deželni odbornik dr. Friderik Graf viteški križ Leopoldovega reda, državni poslanec dr. Tobija pl. Wildbauer in pa administrativni šolski poročevalec pri tirolskem namestništvu baron Aleksander Reden pa naslov in značaj dvornega svetnika. Deželni šolski nadzornik dr. Janez Hausotter je pa odlikovan z redom železne krone tretje vrste. Iz teh odlikovanj je razvidno, koliko je bilo ležeče vladi na tem, da se je sklenil deželni šolski zakon.

Češko. Češki listi pozivljajo vse češke zaupnike v komisijah za razdelitev okrajev po narodnostih pri okrožnih sodiščih, da iz teh komisij izstopijo, kar se bode najbrž tudi zgodilo. — Ker Rieger ne misli naznaniti novih dveh čeških zaupnikov v komisijo za razdelitev okrajev po narodnosti pri nad-sodišču v Pragi, bode predsednik sodišča sam izbral dva Čeha za zaupnika. Lahko si mislimo, kako bode ta dva Čeha zastopala. — Neki staročeški list dokazuje, da je minister prekršil zakon s tem, da je ukazal osnovati okrajno sodišče v Teplicah. Po obstoječih zakonih pač sme vlada administrativnim potom preminjati razdelitev okrajev, če razmere to zahtevajo, novih okrajnih in okrožnih sodišč pa ne sme snovati, če deželni zbor tega ne sklene. V tem oziru se torej staročeški list precej vjema z Mladočehi. —

Dunaj. V dunajskem mestnem zboru pripravljajo se čudne stvari. Liberalna večina začenja razpadati. Osnovali se bodo baje trije klubi. Vsi so z županom nezadovoljni, posebno pa zastopniki predmestij, ker se zanje nič ne stori. Mnogi liberalci so pa nezadovoljni, da mestni svet hoče vse potegniti v svojo kompetenco. Židovski liberalci razpad večine še prikrivajo, ali dolgo se ne bo dal prikrivati. Poveksanje Dunaja tudi za liberalno stranko ne rodi dobrega sadu.

Vnanje države.

Sveti Stol. Prihodnji konzistorij v Rimu bode baje dne 24. maja. Kakor hoče neki ogerski list vedeti, bodo v tem konzistoriju primas ogerski in še dva druga ogerska škofa imenovani kardinali.

Bolgarija in Rusija. Peterburške „Novosti“ so objavile članek, v katerem pravijo, da je je ruska diplomacija naredila veliko napako, ko je v Bolgariji vpeljala preliberalne naprave. Te naprave so največ pripomogle, da se je Bolgarija odtujila Rusiji. S pomočjo Rusije se je Bolgarom posrečilo, da so v Makedoniji pridobili aj več vpliva, kakor druge bolj slovanske narodnosti. V bodoče mora Rusija podpirati polnokrvne Slované in Bolgare pustiti, ker so sovražniki velike slovanske stvari. Vladna „Svoboda“ v Srbiji na te odgovarja, da ni prvi pot, ko Rusi obžalujejo, da so osvobodili Bolgare, katere so hoteli narediti za svoje orodje, ne pa za samostalno narodno državo. Bolgari bodo te ruske izjave vzali na znanje in iz njih posnemali nauk, da pobijati rusko politiko pomenja toliko, kakor v Makedoniji delati za Bolgare, kjer pa Bolgari sicer nimajo drugega interesa, kakor pospeševati gmetni napredek in duševni razvoj svojih rojakov. Te težnje pa so odvisne le od sultana in od Bolgarov. Vse agitacije narodnostij, ki so bolj Slovani, kakor Bolgari, in pa podpora, katero jim obeta Rusija, bodo le utrđile simpatije Makedoncev do Bolgarov, pospeševale duševni in gmetni razvoj v Makedoniji, kakor so tudi protibolgarske agitacije le pospešile duševni in narodni razvoj v Bolgariji. V tem zmislu sme Rusija vedno računati na hvaležnost Bolgarov.

Bolgarija in Turčija. Preiskava je že pokazala, da so bombe, ki so jih našli v Ruščuku, bile narejene v Rusiji in so se nameravale odposlati v Carigrad. Zaprtih je 20 Armencev in jeden Bolgar. Preiskava se vrši jako strogo, ker hoče Bolgarija pokazati, da se na njenih tléh ne smejo pripravljati zarote proti sultanu. Stvar pride v kratkem pred sodišče v Ruščuku. Sodnijska obravnava bode morda še marsikaj razkrila.

Nemčija. Pruski deželni zbor je v drugem branju jednoglasno vsprejel dodatni kredit za ministerskega predsednika, ko je ta izjavil, da sedanja uredba ne bode imela nobenega vpliva na kako poznejše vrejenje budgetnih postavk za ministersko predsedništvo in podpredsedništvo.

Izvirni dopisi.

V Zagrebu, 28. aprila. Za popravo naše stolne cerkve prispel je znamenit prinos iz interkalarnih dohodkov nadškofije zagrebske v iznosu 20.000 gld., katere je dovolila visoka vlada na prošnjo škofa in kapitelskega vikarja Janka Pavlešiča s tem pogojem, da se en del te vsote uporabi za popravek svetišča in velikega oltarja, ki ne moreta taka ostati, kakoršna sta zdaj.

Čudno se bo zdelo mnogemu, ki je videl zagrebsko stolno cerkev, da se misli na popravek svetišča in oltarja, kar je bilo še le pred sedmimi leti vrejeno in dovršeno z velikimi troški. In vendar je treba svetišče prezidati, pa se bode zopet potrošilo mnogo denarja, ako se bode vredilo vse tako, kakor se mora zahtevati. O tej zadevi piše „Katoliški list“ sledeče: „Kdo je tega kriv? Ne bi rekli, da pojedini, kajti pri projektovanju za vrejenje svetišča jih je mnogo odločevalo, ter je rezultat temu bil nekakšen kompromis, po katerem se je hotelo vsakemu zadovoljiti, a gotovo je vodila vse ena misel: kako se bode vse lepo videlo, a ne: kako bode vsaka stvar odgovarjala svojej svrhi, kakor da je cerkev umetniški muzej, v katerem so umetnine in lepe stvari izložene za gledanje. Vsled tega se je dogodilo, da v svetišču ni nobena stvar postavljena v svojo svrhu, nego je vse narobe, in tudi to se ni doseglo, da se bode moglo iz ostale cerkve vse lepo videti v svetišču; ne vidijo se leve, v katerih so zdaj postavljene stolice kanonikov, in radi katerih se je ravno tako vredilo svetišče, in ne vidi se tudi oltar, radi kateroga je svetišče tudi nerazmerno povzdignjeno. Poprejšnje svetišče je bilo od sedanjega za četrtno manje, pa je bilo vendar dovolj prostora za največe cerkvene svečanosti. Vendar ne bi bilo umestno, da se vravna zopet, kakoršno je poprej bilo, kajti morale bi se sedaj žrtvovati one leve kanonikov, ki so gotovo velik kras stolne cerkve. Da bi se dobilo dovolj prostora za vse cerkvene svečanosti v svetišču, ob enem tudi večji prostor za verne v srednjem ladiji ter slobodni pogled na veliki oltar in vse svetišče, moralo bi se to-le izvesti: Velik del svetišča, ki je bil do zdaj namenjen klerikom, naj se prideli zopet srednjem ladiji. Ves ostali del svetišča pa naj se poniža tako, da bode od srednje ladije samo za eno stopnjico višje. Veliki oltar naj se premesti tjekaj, kjer so zdaj tri stopnjice, a na mesto sedanjih stolic kanonikov - magistrstrov bi prišla stolica škofova. Za klerike pa bi se postavile klopi na mestu, kjer stoji zdaj oltar. Za kanonine in prebendar bi se postavile klopi v tri vrste okoli oltarja, kakor v amfiteatru: prva vrsta najnižja, druga višja, tretja najvišja. Tako bi se dalo tudi vse drugo okoli oltarja lepo vrediti in

prostora bi bilo za vse dosti. Iz srednje ladije bi se moglo potem čisto lahko videti k velikemu oltarju, kar dozdej ni bilo mogoče. Ko bi se svetišče tako znižalo, morala bi se tudi raka pod njim znižati, ali pa, kar bi bilo še najbolje, odstraniti. Škoda je zares, da se ni precej s početka svetišča tako vredilo, kar bi bilo tem laglje, ker se je takrat ravno ta del cerkve popolnoma prezidal. Tudi je čudno, da se niso ravnali po nasvetu škofa Strossmayer-a, ki je bil vso sedanjo osnovo zavrgel, saj je on gotovo izvrsten poznavatelj stavbene umetnosti. Slednjič so vendar uvideli, da je treba popraviti, kar so pokvarili, če hočejo, da bo cerkev zares v vsakem pogledu odgovarjala pravemu krščanskemu ukusu. Le denarja je škoda, ki se tako težko zbere v take svrhe, kajti mnogo stroškov bo še, dokler bo cerkev popolnoma dodelana. Saj se bosta še oba zvonika več let zidala, a zdaj se podzidujeta, ker je enemu, kakor pravijo, temelj pre slab, ter so se pokazale velike razpokline na cerkvenem zidu. Vendar pa se ni bati, kakor trdijo večtaki, da bi se mogla dogoditi kakšna nesreča, kajti vsako zidanje se sčasoma malo zlegne, pa tako se je tudi tukaj zgodilo. Bog daj, da bi bilo to res.

Tudi pri nas se bode svečano proslavil škofski jubilej sv. Očeta. V to svrhu je sedanji kapitularni vikar, škof Janko Pavlešič, pisмено priobčil svojo željo kanoniku dr. Račkemu ter ga prosi, da naj bi se posvetoval z nekimi duhovnimi in posvetnimi gospodi iz Zagreba v tej zadevi, in da mu potem svoje mnenje izjavi, kako bi se petdesetletnica sv. očeta Leona XIII. dne 19. februar. 1893 v zagrebški nadškofiji najshodnejše proslavila.

Zdaj je skoraj gotovo, da postane zagrebški nadškof kanonik Vučetič, ki je bil od Nj. Veličanstva že precej s početka potrjen.

Te dni je bil v tukajšnjem vladnem listu telegram, da je ogerski primas pri sv. očetu izposloval, da potrdi tega kandidata ogerske vlade. Morda imenovanje sledi že v kratkem. Oggerski časopisi to imenovanje tudi zahtevajo, kajti po njihovih nazorih so hrvaški škofje oggerski, ker jih imenuje oggerski kralj.

Ali ravno to ne stoji. V listini papeža Pija IX. „Ubi primum“, s katero je zagrebška škofija povzdignjena na nadškofijo leta 1852, so škofi hrvaški popolnoma neodvisni in nadškof jih more pozivati na zbor (synodus dioeclesana); a kralj, ki jih imenuje po dovoli papeža, kakor stoji v omenjeni bulli, je kralj hrvaški. („Itemque eidem Francisco Josepho et successoribus Croatiae et Slavoniae regibus“.) Madjari tega ne vedo ali pa nočejo znati ter vsled tega drzovito bijejo v obraz resnici in pravici.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. maja.

(Vede ali nevede, hoté ali nehoté germanizacija v cerkvi!?) Pod tem naslovom izraža večrajšnji „Slovenski Narod“ na prvem mestu med „domaćimi stvarmi“ bojazen, da bo v Spodnjem Logu, župi na kočevski meji, kamor je bil pred kratkim premeščen kranjski duhovnik g. Anton Krainer zmrznila slovenska propoved, ki je bila ondi od nekdanj vsako tretjo nedeljo, „ker omenjeni gospod ni več slovenskemu jeziku“. Trdi tudi, da so v ljubljanskem semenišču, kjer so poprej vedno tirjali znanje obeh deželnih jezikov, oprostili učečega se g. Krainerja slovenščine. — Na to ljubezljivo skrbljivost za cerkvene zadeve odgovarjamo „Narodu“, da ni istina, da bo „zmrznila“ dosedaj običajna slovenska propoved, ampak istina je, da bo tudi v bodoče odkazan isti prostor slovenščini v spodnjeloški župni cerkvi, kakor je zavzemala do sedaj. Tudi ni resnično, da bi bili v ljubljanskem semenišču oprostili učečega se g. Krainerja slovenščine, res pa je, da je — kakor vsi drugi gg. bogoslovci — tudi on iz pastirstva delal izpit v slovenščini, in da je tudi govoril običajno predpisano slovensko propoved.

(Dolenjski železnici.) Kakor smo že večraj sporočili mej telegrami, je ministerski predsednik kot vodja notranjega ministerstva na podlagi Najvišjega pooblaščenja in v dogovoru s soudeleženi ministri dovolil Karolu knezu Auerspergu in baronu Schwegel-u kot koncesionarjema ustanovitev delniške družbe s tvrdko „Dolenjski železnici“ s sedežem na Dunaju in potrdil pravila.

(Milost ali pravica?) Kakor že znano čitateljem, je graško namestništvo v nekem slučaju razsodilo,

da celjskemu mestnemu uradu ni treba slovenskih prošelj slovenski reševati, češ, da je mestni urad že s tem zadostil v članu XIX. drž. temeljnega zakona zagotovljeni narodni enakopravnosti, ko je sploh vsprejel in rešil dotično slovensko prošnjo, zlasti zato, ker je celjskega mestnega urada nemščina uradni jezik in je pritožnik zmožen tudi nemškega jezika. Toda pritožnik, tajnik celjske posojilnice, g. Lončar, s tem ni bil zadovoljen, temveč se je pritožil na ministerstvo. To pa je razsodilo po zakonu, da mora celjski mestni urad slovenske vloge reševati v slovenskem jeziku. Ta razsodba je po mnenju graškega nemško-liberalnega lista le „milost“, ki jo je ministerstvo izkazalo Slovincem! Da, čudne pojme imajo liberalni Nemci o liberalizmu. Kar je njim pravica, to je Slovanom „milost“, za katero morajo beračiti od Poncija do Pilata. Nemški liberalni listi so že tako zaslepljeni, da govoré o milosti, kjer zakon jasno jamči pravico. Milosti so pač delile liberalne vlade, toda ne svojim nasprotnikom.

(Osebna vest.) Slovenski operni pevec g. Fran Bučar je za prihodnjo gledališko dobo kot lirichen tenor sklenil pogodbo z ravnateljem mestnega gledališča v Požunu. Z njim zgubi slovenski oder jako nadarjenega in priljubljenega pevca.

(Imenovanje.) Davčni nadzornik Peter Marin kovič je imenovan višjim nadzornikom za področje finančnega ravnateljstva v Gradcu.

(Katol. tiskovnemu društvu) daroval je č. g. Jan. Kunauer, župnik v Polomu, v pospeševanje družbinih namenov trideset goldinarjev, za kar mu srčno hvalo izreka odbor. Bog plačaj!

(Povodenj.) Iz Planine se nam piše: Nprestanj nalivi zadnje dni meseca aprila so nagnali od vseh strani toliko vode, da je naša dolina čez in čez, kakor je dolga in široka, popolnoma zalita. Povodenj pljuska 80 cm. visoko nad precej vzdignjeno cesto, ki veže grad Haasberg s planinskim trgov. Občevanje mej vasmi je le po čolnih mogoče, katerih ima vsaka vas nekoliko za take slučaje pripravljnih. Blizu 1000 hektar plodne zemlje, njiv in travnikov je pod vodo. Vsa setev je uničena. Na stotine mernikov ječmena, ovsa, pšenice, krompirja je voda zalila in ker stoji voda na najglobljem mestu višje od 4 metrov, ni upanja, da se prej nego v treh tednih umakne v temne podzemeljske hrame. Ljudstvo je silno žalostno in s solznimi očmi gleda, kako se podé valovi čez rodovitno polje. Marsikateri kmetovalec je kupil seme, ki ga je vsejal — v vodo; kje bo denar za drugo seme, kdaj bo prišlo v zemljo, ako se voda kmalu ne porazgubi? Košnja v logu, kjer se nakosi ob ugodni letini na tisoče voz sena in otave, bo le jedna, in še ta, Bog vé, kdaj in kakšna. — Ta povodenj je zopet dokazala nedostatnost doslej izvršenih del za zboljšanje našega kmetijstva. Katavatróna (požiralnika) „pod stenami“, katera je velezaslužni gospod W. Puttick odprl, veliko vode odpeljeta pod zemljo, pa ne zadostujeta ob velicij povodnjih. Trebalo bode še temeljitih in obširnih študij in del, da se započeto delo za nas ugodno dožene. Po mnenju naših mož, ki so doživeli že nekatero povodenj, bi bilo na vsak način potrebno, izčistiti in razširiti požiralnike, ki odpeljavajo vodo v Salzerjevo in Rinaldinijevo jamo pod Ivanjim Selom, pa predreti 130 metrov dolgi prostor v severnem kotu doline do grof Falkenhaynovne jame. Opozarjamo visoko c. kr. vlado na našo ubogo dolino in prosimo, naj nam kmalu zopet pošlje g. Putticka, da nadaljuje svoja dela, slavni deželni odbor pa naj blagovoli z raznim semenom pomagati kmetovalcem, ki so prizadeti, v prvi vrsti Lažanom in Jakovičanom, da si polje ob svojem času drugič obsejejo. — Dne 30. aprila je na cesti od Haasberga proti Planini neki Pivčan prevrnil voz sena v vodo. Hotel je seno z lepim dobičkom prodati v Trstu, pa je siromaku splavalo po vodi. Istega dne je brel neki rokodelčič po isti poti k nam, pa krenil s tira in štrbunknil v podcestni kanal, toda srečno se izkopal na vrh.

(Goriška ljudska posojilnica), registrovana za druga z omejenim poroštvom, je razposlala obračun za 8. upravno leto 1891. Glavnici je prirastlo 88 deležev, obresti od danij posojil so znesle 5096 gld. 40 kr., obresti od hranilnih vlog pa 1780 gld. 68 kr.; posojil je bilo vrnenih 15.805 gld. 71 kr., vlog je došlo 21.285 gld. 62 kr., posojil se je dalo 23.637 gld., gotovina 31. decembra 1891 je znesla 436 gld. 59 kr., bilanca 90.128 gld. 60 kr.

(Štajerski deželni odbor) je razpisal 10 deželnih ustanov po 50 gld. za kovače, ki hočejo obiskovati

polletni pouk na deželni podkovski šoli v Gradcu. Ti učenci dobé tudi prosto stanovanje, kolikor dopuščajo prostori. Poleg tega je več okrajnih zastopov in kmetijskih podružnic razpisalo ustanove po 50 gld. Prosilci morajo biti najmanj po 18 let stari, zdravi in trdni, rojeni Štajerci, ki so dovršili ljudske šole in so bili že najmanj dve leti podkovski kovači. Prošnje deželnemu odboru do 15. maja.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 24. aprila do 30. aprila: Novorojenih 10, umrlih 14; mej mrtvimi 4 tujei, 5 v zavodih. Zboleli sta dve osebi.

(Umrla) je dne 2. t. m. v Št. Petru na Notranjskem gospa Marija Kalan, soproga tamošnjega gosp. nadučitelja.

(Ogenj.) Nocoj so pogorela v Gorenji Šiški trem posestnikom gospodarska poslopja in deloma stanovanja. Živino so rešili. Šišensko gasilno društvo je preprečilo večjo nesrečo.

(Samomor.) Včeraj dopoldne je v Kranji tamošnji hišni posestnik in voznik Tomaž Tone z mostu skočil v Savo in utonil.

Narodno gospodarstvo.

Znamenita kovina.

(Dalje.)

V tehniki, ki deluje s kislinami in vrveži, v barvariji, v fabrikaciji oceta, pri tiskariji tkanine, povsod se rabijo že nekaj časa instrumenti in aparati od aluminija z najboljšim vspehom. Kjer je lehkota najbolj v poštev jemati, ondi se aluminij skazuje kot najboljša snov, kar si jih moremo misliti; rabi se za izdelovanje opernih naočnikov, daljnogledov, zdravniških orodij, za vóde pri tehtnicah, za kazala pri finih instrumentih itd. Tudi naši ljubljanski obrtniki in trgovci kažejo svoje zanimanje za to velevažno kovino. Tu so razstavljeni raznovrstni majhni in veliki, surovo vlti, ali pa že izdelani ključi za omare, sobe in hišne duri. Ker so neznano lehkí, čutiš jih komaj v svojem žepu. Vsaka nova stvar pa ima svoje privržence in tudi nasprotnike, zato tudi nekateri ugovarjajo, da bi bili taki ključi trpežni, češ, da se prehitro obrabijo. V tem obziru nimamo še dovolj skušenj, zato jih nečemo obsojati, marveč počakajmo, da se obrtniki temeljito seznanijo s svojstvi te prelepe kovine.

Tam vidimo zopet razstavljen raznovrsten ženski lišp: uhane, zapestnice, gumbe, broše, medalione in dr., ki so zastran nespremenljivega blesta boljši od družih jednacij stvarij, od nestanovitnih kovin.

Aluminij ima tudi lep in poln žvenk, boljši kakor srebro, zato se izdelujejo iz njega zvonci.

Za godala na sapo je nova kovina jako pripravna. Taka godala od aluminija tehtajo komaj desetino tega, kar imajo teže godala od „medne“ ploščevine. Kako lahko breme bode nosil vojaški godec, kadar bode zadel velikanski bombardon na svoje rame!

Od aluminija se narejajo čolnici na vesla in bicikli, razne šatule za konzerve in ovoje, a tudi čokolada, čaj, sir in tobak zavija se boljše v aluminij nego v staniol, ki zarjaví in zdravju škodljive spojine nareja z blagom, ki je vanj zavito.

Poskušalo se je izdelati držala za kopje, okove za čelade in drugo tako pripravo, katera mora biti trpežna, a poleg tega lahka.

Z velikim pridom se rabi aluminij v to, da se ž njim namestuje les, slonova kost, roženina in druge jednake snovi. Glavniki od čistega aluminija niso samo lažji kakor roženi, marveč tudi v tem obziru boljši, ker se jim skoro nikdar zobje ne polomijo.

Tudi na to se misli, da se bode v bodočnosti denar od aluminija koval in tako odpravili niklovi in večji bakreni denarji. Pri zrakoplovih, osobito za dotične stroje, ki služijo za ravnanje in voditev zračnih balonov, utegne se izredno lahka kovina izvrstno porabiti.

Kakor je bilo že rečeno, so za praktično uporabo aluminijeve zmesi še mnogo več vredne, kakor sama suha kovina. Ako se baker in aluminij skupaj stopita, dobi se aluminijev bron, ki prekaša glede na trdnost, vpgljivost, raztegljivost in zateglost vse druge bronaste zmesi, recimo: bron za topove, fosforov bron, manganov bron in dr. Pri tem je le gledati na to, da se za razne namene primeša prava, točno odmerjena množina aluminija. (Konec sledi.)

Raznoterosti.

— Valeški princ okraden. Ko se je te dni Valeški princ pripeljal v Pariz, bil mu je vkraden kovčeg z dragoceno vsebino.

— Vereščagin ponesrečil. Ko se je slikar Vereščagin te dni sprehajal po Moskvi, napadel ga je stekel pes ter ugriznil v nogo. Zdravniki so takoj izrezali rano.

— Stanley, znani afriški potovalec, je dobil veselje do politike in želi priti v angleško spodnjo zbornico. Pri prihodnjih volitvah bode kandidat, vodje unijonistov mu bodo preskrbeli volilni okraj.

— Nenavadna odločnost ženska. Nedavno je v Birminghamu umrla 81 let stara ženska, ki 61 let ni izpregovila besede. Ko je bila stara 20 let, zapustil jo je njen zaročenec malo pred svatbo, kar jo je tako užalostilo, da je sklenila, z nikomur več ne izpregovoriti besede. Kedar je kaj naročevala svojim ljudem, je to zapisala s kratkimi besedami.

Telegrami.

Dunaj, 4. maja. V debati o predlogu, da se zatoži pravosodni minister, je prvi govoril poslanec Tilser.

Budimpešta, 3. maja. Za spominsko slavnost kronanja se delajo velike priprave. Troški razsvetljave in umetalnega ognja so proračunjeni na 18.000 gld.

Peterburg, 3. maja. Minister Giers je iz nevarnosti.

Atene, 3. maja. Govori se, da je bilo v noči od četrтка na petek iz skladišča na Krfu ukradenih 500 kilogramov dinamita in smodnika.

Umrli so:

V bolnišnici:

28. aprila. Blaž Turšič, gostač, 72 let, emphysem.
 29. aprila. Jera Jeshar, gostija, 56 let, carcinoma ventriculi.
 30. aprila. Jauka Bernik, gostač, 66 let, plučni emphysem.
 — Jernej Kališ, gostač, 70 let, katar v črevih.
 1. maja. Uršula Osanič, gostija 87 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokriše na 24 ur
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		731.2	18.0	sl. szap.	del. jasno	0-20
8. u. pop.		730.8	14.8	zm. jzap.	oblačno	dež
9. u. zveč.		731.9	10.0	sl. jzap.	oblačno	

Srednja temperatura 10-9°, za 0-6° pod normalom.

„Unio catholica“, društvo za vzajemna zavarovanja,

na Dunaju, I., Bäckerstrasse 14,

koncesijonovano z razpisom visokega ministerstva z dne 28. februarja 1889, št. 2933.

Zavod zavaruje:

1. Cerkve in duhovska pa tudi proti priporočilu druga poslopja ter premičnine zoper škodo po požaru, streli in eksploziji;
 2. zvonove proti prelomu ali razpoku.

Društvo sprejema tudi ponudbe za zavarovanje na življenje in proti nezgodam v različnih kombinacijah za prve avstrijske vzajemne zavarovalnice.

K obilnemu pristopu se najudaneje vabi.

Podpisani glavni zastop, na katerega se je v vseh zavarovalnih zadevah blagohotno obračati, vsprejema vsa naročila ter daje vsa dotična pojasnila.

Zastopništva po deželi oddajajo se poštenim in marljivim osebam, ki pa morajo biti priporočane vsled pravih določb po dotičnem gospodu župniku.

Zlasti usoja se opozarjati na „Unio catholica“, da je ona

jedino društvo v Avstriji, katero zavaruje cerkvene zvonove proti razpoku in prelomu.

Čisti dobiček društva je po čl. 85 društvenih pravil obračati v znižanje letne zavarovalnine ter v dobrodelne namene.

V teku 14 mesecev razpočilo je 11 pri „Unio catholica“ zavarovanih cerkvenih zvonov, kateri so se prelili, dopeljali in postavili v zvonike dotičnim občinam na društvene stroške.

„UNIO CATHOLICA“.

Glavni zastop

za Kranjsko, Primorsko, Južno Štirsko, Spodnje Koroško in Dalmacijo

v Ljubljani v hiši č. gg. uršulink, Kongresni trg št. 17.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije in zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(12) 31 zobozdravnik (3)
pri Hrdeckega mostu I. nadstr.

Tuji.

2. maja.

Pri **Maliču**: Fürnberg; Sollinger, stavbeni tehnik; Galles, Krusch, Wallheim, trgovci, z Dunaja. — Leuchner iz Brna. — Ponikvar, župnik, iz Starega Trga. — Fajdiga, podjetnik, iz Kamnika. — Endlicher s soprogo iz Maribora. — Schafraneg iz Šlezije. — Kern iz Grada.

Pri **Južnem kolodvoru**: Fritsch iz Brežie. — Kaufman iz Siska. — Sirola, trgovec, z Reke.

P. n.

Usojam si naznaniti, da sem po 19letnem službovanju kot tehniški vodja in stavbinski mojster čestite kranjske stavbinske družbe **odstopil od te službe in ustanovil lastni svoj**

stavbinski obrt

v svoji hiši na Marije Terezije cesti št. 10

in tu z dnem 1. maja **otvoril svojo pisarno.**

Oprt na mnogostranske izkušnje in svojo lastno delavno moč pri skromnih zahtevah gledé zasluzka, moči mi je tekmovati najuspešneje z vsako konkurenco, ter se priporočam v prevzete

novih gradenj, v pre- in prizidovanje,

dalje za vsakovrstna **popravljanja, prenovljenja in skladnja dela**, istotako za vsakršna **tesarska in krovna dela** ter v izvrševanje **načrtov, proračunov** in v **dobavo gradiva za zidanje**, zagotavljajoč najsolidnejšo in najvestnejšo izvršitev.

Najodličnejšim spoštovanjem

Viljem Treo,

stavbinski mojster in arhitekt.

234 6-1

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 31

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,
Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

najboljša modrobela posteljenjena ploščevinasta

kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno **hišno** in **kuhinjsko orodje** po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospodnjam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, predstojništvom bolnišnic itd. najboljša prilika svojo hišno in kuhinjsko orodje po ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Najnižja cena!

Najnižja cena!

Dunajska borza.

Dne 4. maja.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 90 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 95 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 15 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995 " — "
Kred. tne akcije, 160 gld.	321 " 25 "
London, 10 funtov strl.	119 " 65 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 50 "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemških mark 100	58 " 55 "

Dne 3. maja.

Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 45 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 65 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	100 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	62 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	67 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2875 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	87 " 70 "
Papirni rubelj	1 " 24 1/2 "
Laških lir 100	45 " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premije.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Promese za žrebanje dne 1. maja!

Ogerske srečke, cele gld. 4 in 50 kr. polovične " 2 1/2 kolek.

Glavni dobiček 120.000 gld. av. velj.

Ogerske hipotečne srečke

à gld. 1 1/2 in 50 kr. kolek.

Glavni dobiček 50.000 gld. av. velj.